

Forslag

til

Lov om ændringer i borgerlig straffelov.

(Konfiskation, fuldbyrdelse af frihedsstraf m.v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 31. maj 1965.)*

§ 1.

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 284 af 1. juli 1963, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, ændres „70-77“ til: „70-73“.

2. I § 33 indsættes som stk. 2:

„Stk. 2. I tilfælde, hvor der er hjemmel til at forhøje den straf, der er foreskrevet for en lovovertrædelse, kan der dog idømmes fængsel indtil 20 år.“

3. § 34 affattes således:

„§ 34. Det bestemmes ved kgl. anordning, i hvilket omfang fængsel skal fuldbyrdes i enrum eller i fællesskab. De dømte skal dog så vidt muligt have ophold i enrum om natten.“

4. § 35, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Arbejde uden for anstaltens område kan finde sted under anstaltens ledelse og tilsyn. Når det under hensyn til straffetidens længde eller af anden særlig grund findes formålstjenligt og fare for misbrug ikke antages at foreligge, kan der meddeles tilladelse til arbejde hos arbejdsgiver uden for anstalten.“

5. §§ 36-40 affattes således:

„§ 36. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan der meddeles den dømte udgangstilladelse for et kortere tidsrum. Til personer, der udstår længerevarende fængselsstraf, kan sådan tilladelse endvidere

meddeles, når det må anses for formålstjenligt med henblik på den pågældendes behandling, herunder forberedelse af hans løsladelse. Udgangstilladelse kan kun meddeles, når fare for misbrug ikke antages at foreligge.

§ 37. Hvis den dømte på grund af psykisk afvigelse viser sig uegnet til ophold i almindeligt fængsel, kan fængselsnævnet bestemme, at han midlertidigt eller for resten af straffetiden skal overflyttes til en anstalt eller anstaltsafdeling som omtalt i § 17, stk. 2.

Stk. 2. Er den dømtes straffetid 6 år eller derover, kan fængselsnævnet bestemme, at han midlertidigt eller for resten af straffetiden skal overflyttes til sikkerhedsforvaring. Medmindre særlige omstændigheder taler derfor, kan overflytning dog ikke ske, før en tredjedel eller, hvis fængsel på livstid er idømt, 6 år af straffetiden er udstået.

§ 38. Når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 4 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve.

Stk. 2. Efter justitsministerens bestemmelse kan løsladelse på prøve ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder.

Stk. 3. Prøveløsladelse kan i almindelighed ikke ske, når den resterende straffetid er mindre end 30 dage.

Stk. 4. Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen

Justitsmin. j. nr. L.A. 177/1960.

*) Se FT: 1962, 2521, 5536, 5791; A. 937; B. 801. Lov nr. 212 af 4. juni 1965.

39 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).